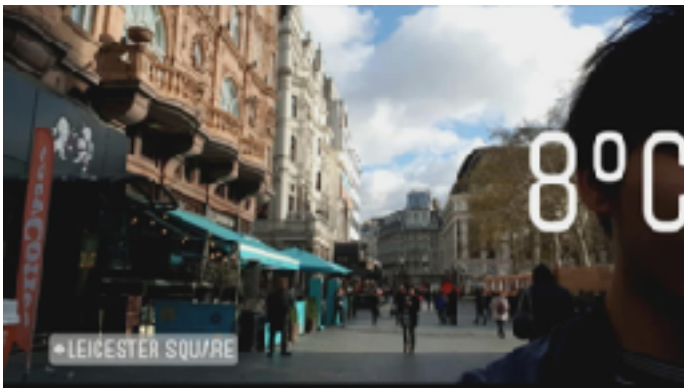

การใช้ชีวิต

การใช้ชีวิตในรั้ว University of Essex เป็นประสบการณ์ที่ดี ได้พบปะกับคนจากหลากหลายถิ่นฐาน โดยทั่วไป มหาวิทยาลัยแห่งนี้ค่อนข้างเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดรับกับนักเรียนต่างชาติมากๆ ทำให้รู้สึกว่าได้เจอกับคนเจ้าถิ่นอย่างคนอังกฤษค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับเด็กชาติอื่นๆจาก อเมริกา จีน ฮองกง ฮ่องกง ฝรั่งเศส ลาตินอเมริกัน อาจเพราะเราเป็นคนเอเชียทำให้รู้สึกว่าเข้าหากับคนเอเชียอย่างคนสิงคโปร์ ฮองกง จีน ได้ดีกว่า

โชคดีที่มีเพื่อนคนไทยที่ไปแลกเปลี่ยนด้วยกันอีกสามคน (คนหนึ่งจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนอีกสองคนจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ส่งนักเรียนไปเป็นประจำทุกปี) ทำให้ไม่เหงาอย่างที่คิด ในวันหยุดบางครั้งก็เข้าไปเที่ยวภายในเมือง Colchester ซึ่งเป็นเมืองเก่าแก่ ในราชอาณาจักร หรือก็มีนั่งรถไฟเข้า London บ้าง ใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่งก็ถึงแล้ว อย่างไรก็ตามผมไม่ค่อยได้ไปเที่ยวช่วงเปิดเทอมนัก เพราะวางแผนเที่ยวอย่างเต็มที่ไว้หลังจากสอบเสร็จ

Leicester Square, London

Colchester Castle, Colchester

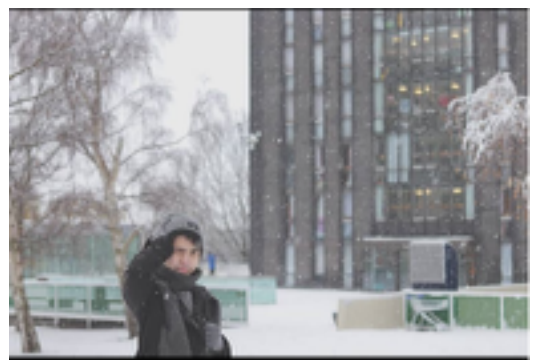
ในมหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆหลายอย่าง อย่างสนามเบดที่นักศึกษาไทยใน Essex ชอบไปเล่นกัน โดยในมหาวิทยาลัยยังมีสมาคมคนไทยที่รวบรวมคนไทยจำนวนมากกว่า 20 คนเข้ามาพบปะสังสรรค์กัน ที่น่าสนใจคือมีห้องสมุดที่มีลิฟต์รูปแบบที่เก่าแก่ที่สุดใน UK (เหลือไม่ถึง 5 ตัวในประเทศ) แล้วก็ที่ผมชอบ โดยส่วนตัวคือมีโรงละครซึ่งนักศึกษาจะได้ส่วนลดในการซื้อบัตรเข้าชม

ส่วนอาหารการกิน อาหารที่นี่รสชาติแย่มาก จากการสอบถามเพื่อนๆที่มาจากหลากหลายประเทศ อาหารอังกฤษไม่ถูกปากคนไทยเลย ทุกคนบ่นหมด แถมยังมีราคาแพงมาก ถ้าไม่ใช่อาหาร Fast food ซึ่งมีแค่ใจกลางเมืองอย่าง McDonald อาหารทั่วไปจะมีราคาอยู่ที่อย่างต่ำ หก ปอนด์ต่อมื้อ ซึ่งราวๆ 240 บาท ถ้าอยากกินอาหารดีๆก็แพงกว่านั้น ทำให้ผมต้องฝึกทำอาหารทานเองโดยซื้ออาหารแช่แข็ง หรือวัตถุดิบสดมาทำ ผมชอบไปซื้อของจากร้านขายของเอเชียที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย โชคดีที่มหาวิทยาลัยอยู่ห่างจากห้างสรรพสินค้า TESCO Supermart แค่ไม่กี่ป้าย ถ้าเดินไปเองได้ ใช้ระยะเวลาประมาณ 20 นาที

ที่ประทับใจอย่างหนึ่งคือการได้สัมผัสหิมะเป็นครั้งแรก จำได้ว่าวันแรกที่หิมะตก พอออกไปข้างนอก เจอคนเยอะมากที่ไปเล่นปั้นตุ๊กตาหิมะ หรือปาลบอลใส่กัน (ซึ่งทั้งหมดเป็นคนเอเชีย ไม่มีคนยุโรปเลย)

บางครั้งก็มีการจัดงานเทศกาลเช่นภาพจุดพลุอันนี้ ซึ่งเป็นเทศกาลที่คนแทบทั้งมหาวิทยาลัยมารอดูกัน

หอพัก

ผมอาศัยอยู่ในหอพักชื่อ Tawney Tower ในกลุ่มหอพัก North Towers ซึ่งรวมตัวกันอยู่ด้านบนของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น Flat (หรือ Floor) ในหนึ่งแฟลตจะมีนักศึกษาอยู่ทั้งหมด 14 คน แบ่งเป็นปิกชายและขวา แต่ละคนมีห้องของตัวเอง แต่ว่าใช้ห้องน้ำและห้องครัวรวมกันของส่วนกลาง ห้องอาบน้ำเล็กมากขนาดที่บิดตัวไปไหนไม่ได้ ต้องยืนอยู่เฉยๆ แต่ห้องครัวขนาดใหญ่มีเตาไฟฟ้า เตาอบ ไมโครเวฟ กาน้ำร้อนอย่างละสองชุดทำให้ทำอาหารได้สะดวก พื้นที่เก็บของในตู้เย็นค่อนข้างจำกัดเลย เพราะว่าต้องแบ่งเขตกันสำหรับแต่ละคน ยังดีที่มีตู้เก็บของเล็กๆแยกไว้ในห้องครัวสำหรับเก็บของอื่นๆ

ตัวห้องพักจริงๆขนาดค่อนข้างกว้างระดับหนึ่งเลยทีเดียว แต่ว่าไม่มีอุปกรณ์พื้นฐานให้ จำเป็นต้องออกไปซื้อกับคนขายในมหาวิทยาลัย ซึ่งราคาแพงกว่าข้างนอก

การเรียน

ด้วยความที่เป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน ทำให้การเรียนค่อนข้างแตกต่างจากคนอื่นๆ เพราะว่าปกติแล้วหนึ่งวิชาของที่นี่ จำเป็นต้องเรียนมากกว่าหนึ่งเทอม แต่ว่าเราสามารถเรียนได้แค่ Autumn Semester เพียงเทอมเดียว ทำให้มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดการวัดผลเฉพาะนักศึกษาที่มาแลกเปลี่ยนทั้งการสอบและชิ้นงานที่อาจแตกต่างกับนักศึกษาทั่วไป

วิชาที่ผมไปเรียนมีทั้งหมด 4 วิชา แต่ว่าจากการทดลองเรียนไปสัปดาห์แรกทำให้รู้ว่า วิชาที่เนื้อหาค่อนข้างตรงกับรายวิชาของเอกผมมีแค่สองวิชา ทำให้บางครั้งก็ลังเลที่จะไปเรียน สิ่งที่ได้ดีมากสำหรับการเรียนที่นี่คือเกือบทุกวิชา จะมีการอัดวิดีโอสไลด์ และคลิปเสียงให้ฟังย้อนหลังได้ในเว็บไซต์ และทุกวิชาใช้ platform Moodle ในการส่งเอกสารซึ่งทำให้ใช้งานได้สะดวกมากๆ

ส่วนเรื่องของความยาก ส่วนตัวคิดว่าเรียนที่นี่ไม่ยากเลย การเรียนค่อนข้างพินๆ ไม่ได้เจาะลึก ชั่วโมงเรียนก็น้อยเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สิ่งที่ยากกว่าอาจจะเป็นความสบายจนเกินไป ทำให้นักศึกษาจำเป็นต้องอ่านหนังสือ ดันรนด้วยตนเองมากกว่าปกติ แต่เรื่องการให้คะแนนและข้อสอบก็ค่อนข้างยากพอๆกัน

ช่วงท่องเที่ยวหลักสอบเสร็จ

ผมได้เข้าร่วมกับเพื่อนคนหนึ่งซึ่งอายุเข้าเกณฑ์ในการเช่ารถของที่นี่แล้ว คือ 25 ปี โดยขับจาก Colchester ไปสู่ประเทศ Scotland เมือง Edinburgh ในคืนแรก และขึ้นไปดินแดน Highland เกาะ Isle of Skye หลังจากนั้นก็ลงมาเมือง Glasgow, Scotland และ The Lake District, หมู่บ้าน Bibury, UK ซึ่งเป็น Roadtrip ที่กินเวลาประมาณ 9 วันก่อนจะเที่ยวที่ London ต่ออีกหนึ่งอาทิตย์ และก็มีแวะเวียนไปสถานที่ต่างๆอย่างเมือง Oxford เพื่อไป Harry Potter Studio และซื้อสินค้าที่ Outlet

สรุปปัญหาที่พบเจอ

จะมีเรื่องของการปรับตัวในช่วงแรก ซึ่งลำบากมาก ด้วยความที่อากาศที่นี่หนาว และในหน้าหนาวดวงอาทิตย์ขึ้นประมาณ 9 โมงเช้าตกประมาณ 4-5 โมงเย็น อาจทำให้เกิดอาการซึมเศร้าที่เป็นผลประทบจากอากาศหนาวได้ (Seasonal Affective Disorder) อีกทั้งมันไม่ค่อยมีกิจกรรมหรืออะไรให้ทำมากด้วยความที่เป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนทำให้มีข้อจำกัดในการร่วมกิจกรรมหลายอย่าง บางทีก็น่าเบื่อเกินไปเนื่องจากมีเวลาว่างมากเกินไป โชคดีที่ผมเตรียมตัวดี มีฮอร์โมน Melatonin ที่ช่วยในการนอนหลับ และก็ยาประเภท Antidepressant ทำให้สามารถปรับตัวได้